

Spanilá jízda

Jednou Ti uteču a Ty to dobře víš
můj kabát ve skříni cos chtěl si nechat smíš.
Najdu i poslepu, důvod proč odcházím
snad se už nespletu, ale život na to nesázím.

Rf.:

Už mě to nebaví jak si ráno hořký kafe dáváš,
mám vlastní představy Ty do nich ale nezapadáš.
To se už nespraví, tak rád se se mnou hádáš,
a to Tě pobaví : „ vyšší moc“ neuznáváš.
A teď nic neříkáš, asi nám zvoní hrana
v bitvách o prvenství, vítěz je mezi náma.
Jak Rudá planeta máš oči věčně zadumaný
a co je záhada, Tvý slzy nejsou vůbec slany.
Složím Ti poklonu, vyžehlím košile
a tak to táhnem spolu dál v té jízdě spanilé.

Já brzo vstávám a Ty zas dlouho spíš.
Presumpce nevinu, jak sladce při tom zníš.
To co mě dohání, není Tvý šílenství
prý nemám uznání a Ty seš na ženský.

Rf.:

Už mě to nebaví jak si ráno hořký kafe dáváš,
mám vlastní představy Ty do nich ale nezapadáš.
To se už nespraví, tak rád se se mnou hádáš,
a to Tě pobaví : „ vyšší moc“ neuznáváš.
A teď nic neříkáš, asi nám zvoní hrana
v bitvách o prvenství, vítěz je mezi náma.
Jak Rudá planeta máš oči věčně zadumaný
a co je záhada, Tvý slzy nejsou vůbec slany.
Složím Ti poklonu, vyžehlím košile
a tak to táhnem spolu dál v té jízdě spanilé.

Rf.:

Proč teď nic neříkáš, asi nám zvoní hrana
v bitvách o prvenství, vítěz je mezi náma.
Jak Rudá planeta máš oči věčně zadumaný
a co je záhada Tvý slzy nejsou vůbec slany.
Složím Ti poklonu, vyžehlím košile
a tak to táhnem spolu dál v té jízdě spanilé.